

Scoli de gandire economica clasice si moderne

Acest **curs** prezinta **Scoli de gandire economica clasice si moderne**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine 11 fisiere, intr-un numar total de **203 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: ppt, pptx.

Extras

1. ȘCOALA DE GÂNDIRE ECONOMICĂ (ȘGE)

ȘGE reprezintă mișcarea științifică grupând un număr de adepți în jurul unui program de cercetare ;

Programul de cercetare, de la care se revendică mai mulți autori, cuprinde o serie de idei-cheie, pe care adepții le susțin și le apără de adversari;

Programul de cercetare cuprinde corpusul teoretic - teoria economică, metoda de cercetare, scopul și viziunea;

O ȘGE poate coexista în același timp cu una sau mai multe ȘGE;

Deși, economiștii nu se revendică întotdeauna de la vreo ȘGE, mai ales în epoca noastră, încadrarea lor într-o școală este un lucru obișnuit pentru analiștii gândirii economice. Economiștii sunt plasați în acea școală de al cărei program sunt cel mai aproape sau alături de teoriile cu care au cele mai multe similitudini cu concepția lor.

1. ȘCOALA DE GÂNDIRE ECONOMICĂ (ȘGE): mișcarea științifică a adepților în jurul unui program de cercetare

Evoluția gândirii economice și șge

ȘGE au evoluat într-o varietate de direcții în domeniul universitar economic. Economistul este cel ale cărui cercetări dezvoltă și aplică teorii și concepte economice și scrie despre politica economică. Dacă în alte domenii, nu este nici importantă și nici posibilă încadrarea oamenilor de știință în școli speciale, mai ales în perioada modernă, clasificarea economiștilor în «școli» este adesea utilă.

ȘGE își au sursa în evoluția gândirii economice:

Premoderne [(greacă, romană, indiană, persană, arabă, asiatică (chineză));

Moderne timpurii (mercantilismul și fiziocrația);

Moderne (de la Adam Smith până la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea).

În principal, teoria economică a fost dezvoltată sistematic de la începutul epocii moderne. În prezent, marea majoritate a economiștilor urmează una dintre abordările menționate de către adepți ca «mainstream», «economie tradițională» sau, pur și simplu, «economie» și criticată în termeni precum «economie ortodoxă». În «mainstream», există concurență pe diverse teme, mai ales în cele de macroeconomie, dar nu există școli diferite de gândire bine definite.

În interiorul aceleiași școli de gândire economică pot exista divergențe, dar care nu modifică semnificativ concepția fondatoare.

Mentori și discipoli

Mentorul este «omul cu ideea», adică fondatorul «programului de cercetare» și al școlii de gândire economică;

«Programul de cercetare»: corpus-ul teoretic (coerent logic și coerent cu realitatea), metoda de cercetare, scopul și viziunea;

Fiecare școală de gândire economică se revendică de la unul sau de la câțiva autori și de la opera lor.

Mentorul, în plan mediac, formatorul de opinii, este înțeleptul, sfătuitorul, educatorul, etalonul în mediul profesional - generator unui curent de idei;

Discipolul este dezvoltatorul cercetărilor magistrului. Discipolul adoptă, urmează și continuă «programul de cercetare» al fondatorului de școală;

Mentori și discipoli

Relația dintre mentor și discipol se bazează pe transferul de informații și pe schimbul de idei, generatoare de noi descoperiri;

Relația dintre mentor și discipol este, de obicei, informală, bazată pe afinități științifice și pe încredere;

Mentorul și discipolul alcătuiesc un arhetip al cercetării științifice, esențial în definirea ȘGE, recunosc și împărtășesc aceeași tradiție intelectuală.

EXEMPLE DE MENTORI ȘI DISCIPOLI

EXEMPLE DE MENTORI ȘI DISCIPOLI

2. TIPOLOGIA ȘCOLILOR DE GÂNDIRE ECONOMICĂ

ȘGE pot fi clasificate după câteva criterii:

după soluțiile propuse de teoria de bază: piață liberă sau intervenționism;

după ideologia promovată: de dreapta (liberalism) și de stânga (socialism);

după metoda de cercetare: empirică sau apriorică.

TIPOLOGIA ȘCOLILOR DE GÂNDIRE ECONOMICĂ

3. ORTODOXIE ȘI HETERODOXIE ÎN GÂNDIREA ECONOMICĂ

Gândirea economică tradițională din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea fost fondată de un număr de autori fără legătură unii cu alții, dar care se regăsesc în programe de cercetare similare și care au produs în aceeași perioadă de timp teorii economice asemănătoare.

În plan mediac, gândirea economică tradițională a fost deseori asociată cu o parte a vechiului clasicism (chiar și a celui extrem de selectiv), livrată mediac ca gândire economică ortodoxă, căreia i s-a opus continuu gândirea economică heterodoxă

Gândirea economică tradițională, a rezultat dintr-o descoperire multiplă și s-a definit ca mainstream economic, adică drept curentul dominant sau „standard” al capitalismului tradițional. Totodată, gândirea economică tradițională marchează profesionalizarea instituționalizată a pregătirii economice, iar interesul pentru economie pare să meargă până spre juriști, oameni de afaceri, politicieni și către toți cei ale căror interese aveau incidență asupra mediului de afaceri.

În știința economică, gândirea economică ortodoxă desemnează economia tradițională, dominantă în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, considerată normă a adevărului științific și a învățământului de specialitate. În principiu, sunt calificate heterodoxe teoriile care diferă de viziunea ortodoxiei și care au surse de inspirație heteroclite, eclecticice.

4. MAINSTREAM

Astăzi majoritatea economiștilor urmează mainstream-ul sau curentul principal, calificat de critici ortodoxie economică;

Mainstream-ul este un termen utilizat pentru a delimita economia în general de abordările școlilor heterodoxe de gândire economică;

Mainstream-ul actual postulează că resursele sunt rare și că este necesară alegerea între alternative concurente, deci, este necesar arbitrajul în economie;

Raritatea implică alegerea între alternative, adică costul de oportunitate. Cost de oportunitate exprimă o relație implicită între alternative concurente. Aceste costuri, considerat prețuri într-o economie de piață, sunt utilizate pentru a analiza eficiența economică sau pentru a proiecta răspunsuri la perturbările pieței.

MAINSTREAM

Mainstream-ul economic modern se bazează în principal pe teoria economică tradițională, apărută în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea și care s-a dezvoltat în secolul al XIX-lea.

Mainstream-ul recunoaște, de asemenea, existența a imperfecțiunilor pieței și idei din economia keynesiană.

Mainstream-ul utilizează modele de creștere economică pentru a analiza variabilele care afectează venitul național pe termen lung, folosește teoria jocurilor pentru modele de comportament pe piață. Unele descoperiri importante asupra comportamentului colectiv (de exemplu, apariția de organizații) au fost încorporate în noua economie instituțională.

MAINSTREAM

O definiție care capturează o mare parte din ceea ce definește economia modernă, este cea dată de Lionel Robbins într-un eseu din 1932: «știința care studiază comportamentul uman ca o relație între scopuri și mijloace limitate, care au utilizări alternative».

Raritatea înseamnă că resursele disponibile sunt insuficiente pentru a satisface complet toate nevoile. Fără raritate și fără alocarea alternativă a resurselor disponibile, nu există nici o problemă economică. Subiectul astfel definit presupune studiul alegerii, mai precis, a măsurii în care este afectată de stimulente și resurse.

În general vorbind, economia este studiul modului în care oamenii alocă resursele limitate între utilizări alternative.

Mainstream-ul este asimilat deseori cu o formă de aservire culturală în războiul economic.

.....
.....
.....

Documentul complet de 203 pagini il poti citi daca il descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Mai multe detalii se gasesc in [pagina documentului](#) din [Biblioteca.RegieLive.ro](#)